

РЕШЕНИЕ

№ 6707

гр. София, 07.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 13.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **8812** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 26, ал. 9 и следващите от Закона за чужденците в Р. Б. /ЗЧРБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на Д. Е. Е., гражданка на Р. Федерация като майка и законен представител на Е. С.,гражданин на Русия,роден на 17,04,2006год с адрес: [населено място], [улица] срещу административен акт, наименован „Отказ” с рег. № ХМ-7099/03.08.2012 г. на Директора на Дирекция „Миграция” - МВР, с който на оспорвания е отказано издаване на разрешение за дългосрочно пребиваване в Р. Б..

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с процесуалния и материалния закон. Оспорващият твърди, че отговаря на всички посочени в закона условия за получаване на разрешение за продължително пребиваване. Инвокирани са доводи, че през последните пет години Е. С. е пребивавал в страната на законово основание – с разрешение за продължително пребиваване, което е било подновявано на всеки шест месеца и че той през този период е имал изключително безупречно поведение, не е нарушавал българското законодателство, адаптирал се е към създадените социални порядки и се е интегрирал в обществото.Счита ,че разпоредбата на чл.24 г ал.4 от ЗЧРБ противоречи на режима създаден от законодателя през 2009 и 2010год,който е позволявал отсъствие от страната за по малко от шест месеца в календарната година.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява и не изпраща представител. Като допълнителен аргумент е посочено, че нормата на чл. 24г, ал. 4 от

ЗЧРБ, реално въвежда изисквания за получаване на статут за дългосрочно пребиваване в страната с обратна сила.

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на Дирекция „Миграция” - МВР не се явява и не изпраща представител. В представения от пълномощника му отговор жалбата се оспорва.

Участвалият в делото прокурор дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 13 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че административното производство е започнало по заявление на Е. С., гражданин на Русия, роден на 17.04.2006 год, вх. № 73/23,05,2012 г. /л. 15/ до Директора на ОД на МВР за предоставяне на статут дългосрочно пребиваване в Р. Б..

Към заявлението са приложени копия от националния паспорт на лицето – страницата на снимката и личните данни /л. 17/.

От издаденото от Началник сектор „Миграция” при ОД на МВР – [населено място] справка рег. № 455/31.05.2012 г. /л. 23/ се установява, че Е. С. е със статут на продължително пребиваващ чужденец в Р. Б. и че в периода 19.08.2007 г. 26.08.2012 г. срокът на пребиване е удължаван няколко пъти.

Оспорващият С. е сключил застрахователен договор - полица № 009260, съгласно който застрахователят, срещу платената застрахователна премия, се задължава да заплати на застрахования, уговореното обезщетение при настъпване на някое от изброените застрахователни събития – медицински разноски при спешни състояния и спешна стоматологична помощ.

Видно от представената служебна бележка изх. № С-1112-02/22,05,2012 год, издадена от [фирма], [населено място] /л. 21/, оспорващият притежава в банката открита на негово име сметка с определено салдо.

Чужденецът е представил и нотариален акт за собственост на недвижим имот /л. 19/, видно от баща му А. Е. С. е собственик на апартамент, находящ се в [населено място], [улица].

Административният орган служебно е изготвил и приложил по делото становище /л. 14/, с рег. № 23337/01,06,2012 год, от което се установява, че лицето не е изпълнило условието за непрекъснатост на пребиваването съгл. чл. 24 г ал. 4 от ЗЧРБ-а именно има периоди на отсъствие над 6 последователни месеца и надхвърлят общо 10 месеца за 5 годишния период, а именно чужденецът е отсъствал от страната 759 дни.

Разглеждайки събраните във връзка със заявлението доказателства, административният орган е намерил, че не са изпълнени изискванията на чл. 24 г, ал. 4 от ЗЧРБ, поради което е издал и оспорения отказ.

Административен Съд С. – град, I отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на С. лично на 23.08.2012 г., видно от саморъчно написания текст върху приложения към преписката екземпляр. Жалбата е подадена чрез административния орган на 11.09.2012 г./няма данни и не е запазен плика, с който жалбата е депозирана в административния орган/, т.е. в 14-дневния срок преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния

административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С измененията в ЗЧРБ / ДВ, бр. 9 от 2011 г./ на практика е извършено транспонирането във вътрешното ни законодателство на нормите на Директива 2003/109/ЕО НА СЪВЕТА от 25 ноември 2003 година, относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни.

Съгласно разпоредбата на чл. 24г, ал. 1 от ЗЧРБ, статут на дългосрочно пребиваване се предоставя на чужденец, който е пребивавал законно и без прекъсване на територията на Р. Б. в рамките на 5 години преди подаване на заявлението за разрешаване на дългосрочно пребиваване. След придобиването му статутът на дългосрочно пребиваване е постоянен, доколкото не са възникнали основания за отнемането му по чл. 40.

По силата на чл. 51 от ППЗЧРБ, приет с ПМС № 179 от 29.06.2011 г. /в сила от 05.07.2011 г./, за получаване право на дългосрочно пребиваване чужденецът лично подава заявление по образец съгласно приложение № 6 в дирекция "Миграция" - МВР или в ОДМВР. Към заявлението чужденецът прилага: 1. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката и личните данни; за сверяване автентичността на копие се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване, 2. доказателства за достатъчни средства за издръжка за период, не по-малък от една година, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, като се вземат предвид минималната месечна работна заплата и пенсия за Р. Б., 3. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Р. Б., когато лицето не е осигурено по ЗЗО, 4. доказателства за осигурено жилище и 5. документ за платена държавна такса. Службите за административен контрол на чужденците прилагат служебна справка от информационните фондове на МВР за законното пребиваване на чужденеца през последните пет години на територията на Р. Б..

Безспорно е в случая, че Е. С. е пребивавал законно в страната от 21.05.2007 г., когато за първи път му е издадено разрешение за продължително пребиваване. Подавайки заявлението си на 23.05.2012 г. той е приложил и посочените в ППЗЧРБ документи.

Изпълнявайки задължението си по чл. 51, ал. 2 от ППЗЧРБ, административният орган е изготвил и приобщил към доказателствата, събрани в производството визираната в тази разпоредба справка. От нея се установява и това не е спорно между страните, че през последните пет години, лицето е отсъствало от страната сумарно 759 дни, т.е. повече от десет месеца.

По силата на чл. 24г, ал. 4 от ЗЧРБ, периодите на отсъствие от територията на Р. Б. не прекъсват периода, посочен в ал. 1, и се отчитат при изчисляването му, когато са под 6 последователни месеца и не надхвърлят общо 10 месеца за 5-годишния период.

Според настоящия състав на съда, административният орган е направил законосъобразен извод, относно липсата на изискуемата по чл. 24г, ал. 4 от ЗЧРБ предпоставка за предоставяне на С. на статут за дългосрочно пребиваване в страната.

Неоснователни са релевираните от оспорващия доводи, че с измененията в ЗЧРБ на практика са въведени нови условия за издаване на искания административен акт, които не са съществували до този момент и които поставят С. в неблагоприятно положение. Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. В случая не става

въпрос за даване на обратна сила на нормативен акт, а за приемане на нова норма, която урежда за в бъдеще определен вид обществени отношения по нов начин, което е абсолютно допустимо. С разпоредбите на чл. 24г от ЗЧРБ не се въвеждат санкции, каквато забрана съществува съгласно чл. 14, ал. 3 от ЗНА, а се регламентират нови условия за предоставяне на статут за дългосрочно пребиваване на чужденец. В разглеждания случай, заявлението на С. е подадено след влизането в сила на измененията на ЗЧРБ и след приемането на правилника за неговото приложение, поради което наличието на предпоставките за издаване на искания акт, ще се преценява според действащите норми.

Условията за предоставяне на статут за дългосрочно пребиваване са изброени кумулативно в ЗЧРБ, поради което отсъствието на което и да е от тях, представлява основание за отказ за издаване на административния акт, без значение дали лицето е представило доказателства за съществуването на другите предпоставки.

Неоснователно е позоваването в случая на чл. 26, ал. 8 от ЗЧРБ, според който при преценка на отказ за предоставяне на статут на дългосрочно пребиваване се отчитат продължителността на пребиваване на чужденеца в Р. Б., възрастта, здравословното състояние, семейното положение, социалната интеграция, съществуващи връзки в страната или липсата на връзки с държавата по произход. Оспорващият не е доказал съществуването на стабилни семейни или социални връзки в страната. Той няма създадено семейство, нито деца родени в Б. по време на престоя му. Фактът, че има регистрирана фирма, която управлява, парични средства за осигуряване на необходимата му издръжка и закупен недвижим имот не са самостоятелно основание за предоставяне на статут за дългосрочно пребиваване.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставен в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 13 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Е. Е., гражданка на Р. Федерация като майка и законен представител на Е. С.,гражданин на Русия,роден на 17,04,2006год с адрес: [населено място], [улица] срещу административен акт, именован „Отказ” с рег. № ХМ-7099/03.08.2012 г. на Директора на Дирекция „Миграция” - МВР, с който на оспорващия отказано издаване на разрешение за дългосрочно пребиваване в Р. Б..

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Р. Б..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: